

Ünnepeljünk!

Mindenki tudja, hogy a katolikus hitélet három legnagyobb ünnepe: Karácsony, Húsvét, Pünkösd. Mindenki tapasztalja, hogy a Karácsony szeretetet kiemelő, fényekkel, ajándékokkal feldobott napjai kicsiknek-nagyoknak egyaránt kiemelkedő ünnepé teszik ezt az időszakot. Mindenki átélheti, hogy a Húsvét a maga előkészítő nagybőjtjével, nagyheti drámájával, feltámadási hitvallásával és a népi hagyományok locsolkodási szokásával szintén kiemelkedik minden korosztály számára. Ma pedig Pünkösd ünnepe van. Az Egyház születésnapja, a Szent Lélek eljövetele. A ránk hagyományozott írások telis-tele jelképekkel, számmisztikával, misztikus megfogalmazásokkal..., amelyek mind a szavakba nem foglalható, emberileg csak körülírható, éppen csak megközelíthető dolgok megragadni akarásának próbálkozásai. Most emeljünk ki olyan jelenségeket, amelyek az akkoriaknak és nekünk is üzenet értékűek.

Ünnepeljük a *bátorságot!* A nagypénteki dráma óta megbújó, helyüket és Jézusukat kereső, bezárt ajtók és bezárt szívek stresszében élő tanítványokkal valami történt. Nem lehet úgy élni, hogy több-éves intenzív jézusi lendület után görcsbe rándulva vegetáljon az ember. Már nincs ott fizikailag a Mester, most már magukra hagyva kell dönteniük. Micsoda intenzív közösségi élet folyhatott a Pünkösd előtti napokban! Milyen ima- és vitalégekben őrlődhetek a tanítványok! Vajúdás volt ez, amelyből meg kellett születnie valaminek. Születhetett volna a végleges szétszéledés. Nem, hanem egy életre szóló kiállás bátor döntése született! Bátorság kiállni és vallomást tenni Jézus személye és ügye mellett? Abban az időben egy mozgalom vezetőjével együtt likvidálni szokták a többi vezető egyéniséget is. A tanítványok nem elégedtek meg azzal, hogy „Nem kell ugrálni, éljünk példamutatóan, és ha kérdeznak, válaszoljunk hittagadás nélkül”. Ugye ismerősek ezek a mára is jellemző szavak? Ők lapítás helyett kiálltak, lavírozás helyett hitvallást tettek! – *Meg kell keresnem életem jézusian bátor lépéseit, hogy hálásan ünnepelhessek!*

Ünnepeljük a *közösségbe tartozást!* Jézus nagyszerű egyénisége egyben tartotta őket. Ha nagyon erősen rájuk telepedett volna a Mester, széthullottak volna, amikor magukra hagyta őket. Ők azonban önálló gondolkodásra nevelődtek, személyes döntések felelősségére és kötelezettségére kaptak oktatást és példát. Bulányi atya elhunytával is de sokan gondolhatták, hogy műve, a Bokor széthullik! A kellemetlenkedő mozgalmak alapítójuk halála után felhígnak, elsorvadnak, tehát a politikai és vallási hatalmaknak nem kell foglalkozniuk velük, elég búra alatt tartani őket. Mi a megtartó erőter? Jézus formai öröksége, a kisközösség. Az egyfelé néző és egy irányba haladó emberek testvérbaráti összetartozása. Ünnepeljük az életet és az Életet hordozni képes közösséget. A tanítványokat vértanúsáig megtartó erőt! A bennünket is közösségbe hívó és megtartó kapcsolatunkat! Bizony nem lehet véletlen, hogy a leírás szerint a tanítványok közösségére és az odatartozó személyekre szállt le Isten Lelke! – *Ünnepeljük az egymással és Istenünkkel meglévő kapcsolatunkat! Ez az ünneplés erőforrásunk is lesz, hogy mindezekben fejlődjünk is.*

Király Ignác, Érd